

ע"פ 4021/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון שבתו כבית משפט לערעורם פליליים

ע"פ 4021/19

לפני:
כבוד הנשיאה א' חיות
כבוד השופט ב' סולברג
כבוד השופט ג' קרא

המעוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה
בת"פ 19549-12-18 מיום 7.5.2019 שניתן על ידי
כב' השופט אבי לוי

תאריך הישיבה: ב' בטבת התש"פ (30.12.2019)

בשם המעוררת:
בשם המשיב:
עו"ד רוני זלושינסקי
עו"ד מוחמד מסארווה

פסק דין

השופט ג' קרא:

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופט א' לוי) מיום 7.5.2019 בת"פ 19549-12-18, בגין נזון המשיב לעונש של שבע שנות מאסר (מתוקן, חצי שנת מאסר בגין הפעלת עונש מאסר

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

מוותנה מת"פ 48594-06-16, מסר מוותנה ופייצוי למתלוננת בסך של 50,000 ש"ח. הערעור מוותנה כלפי קולת העונש.

רקע

1. המשיב הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה בכונה מחייבה (עבירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ג-1977). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית כלשהן.

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ذكر המשיב את המתלוננת, שהיא אחותו, מספר פעמים בזרועותיה, בחזה, במותנה ובבטנה, עד אשר דיממה ונפלה, בכונה להטיל בה נכות או מום או לגרום לה חבלה חמורה. וזאת, על רקע אי שביעות רצונו מהקשר שנייה עם ארוסה.

המשיב ביצع את הדקירה בבית המשפחה, באמצעות סכין מטבח בעלייה לבת של כ-17 ס"מ וגרם למתלוננת חתק של כ-2 ס"מ במותנה, קרע עם המטומה בcliffe, פגעה בריאה שגרמה לחזה אויר ודימום, המטומה בגבהה, שני פצעי דקירה שאורכם עד 1.5 ס"מ בחזה, פצע דקירה סמוך לעצם השכמה, שלושה חתכים בזרועותיה וחתק באמה.

גזר דיןו של בית המשפט המחוזי

3. בית המשפט המחוזי עמד על הרקע לביצוע המעשה ועל חומרתו כשבטויוήיתה המתלוננת נתונה בסכנות חיים ואשר הותיר בה צלקות פיסיות ונפשיות; על כך שהמשיב שב ונוקט אלימות חמורה כלפי בני משפחתו; על הפגיעה הקשה בערכיהם המוגנים בעבירה ועל מדיניות הענישה הנוגגת, והעמיד את מתחם העונש ההולם על חמש עד תשע שנים מסר, מסר מוותנה ופייצוי.

4. בקביעת העונש בתוך המתחם, שקל בית המשפט מחד גיסא את פגיעת עונש המסר במשיב בשל קשייו לשחות בחברת אסירים אחרים ואת הודהתו. ומайдך גיסא, את הימנעותו של המשיב מלhibיע חרטה; את עברו הפלילי המכובד, הכלול בעירות אלימות רבות בגין ריצה עונשי מסמעותיים; ואת העובדה כי ביצע את המעשה כאשר עונש מסר מוותנה תלוי ועומד נגדו.

לאור האמור לעיל, נגזר עונשו של המשיב, כפי שפורט לעיל. ומכאן ערעור המדינה.

תמצית טענות הצדדים

5. המדינה סבורה כי העונש שהוטל על המשיב, גם שהוא קל, מקל עימו יתר על המידה; אין משקף את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים; אין הולם את חומרת המעשה ואת מידת הפגיעה במתלוננת; אין נזון משקל ראוי לביצוע חזר ונשנה של תקיפות בני משפחתו; אין ניתן מענה לצורך בהרחקת המשיב מבני משפחתו ומן הציבור בכללותו, לאור כישלון מאסרים קודמים בהרחתתו. המדינה אף סבורה כי מתחם העונש שנקבע נמוך במידה משמעותית מן המתחם

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הહולם את חומרת המעשה וכי מכל מקום היה על בית המשפט להעמיד את העונש ברף העlion של המתחם שקבע. לפיכך, מבקשת המדינה כי נתערב בגזר הדין ונחמיר באופן משמעותי בעונשו של הנאשם.

6. בא כוחו של הנאשם ביקש לדחות את הערעור, משאינו עומד באמות מידת המצדיקות התערבות בית משפט זה במידת העונש. לשיטתו, בית המשפט המקורי התייחס, כאמור, למכלול שיקולי העונשה וקבע מתחם עונש הולם בהתאם למידיות העונשה של בית משפט זה, והעונש שגזר בגיןו של המתחם, חמור ומרתייע. עוד הדגיש בא כוח הנאשם כי המעשה לא עשה מתוך תכנון מוקדם וכן הפנה לניסיבות חייו של הנאשם, ובכלל זה להיבטים הטיפוליים הנוגעים למשפחתו ולו עצמו.

דין והכרעה

7. כידוע, התערבות ערצת הערעור בגזר הדין שמורה במקרים בלבד שבהם חורג העונש במידה ניכרת ממידיות העונשה הנהוגת או הרואה במקרים דומים או שנפל פגם מהותי בגזר הדין (ע"פ 864/19 מדינת ישראל נ' חינאי, פסקה 14 (10.7.2019)). העניין שלנו מצדיק התערבות על פי אמות מידת אלו.

8. העונש שהוטל על הנאשם, שש וחצי שנות מאסר בגין העבירה שביצע, אינם מבטא באופן ראוי את מכלול נסיבות החומרה שנשקלו וצינו בגזר דין של בית המשפט המקורי. בכלל זה יש למנות את חומרת העבירה, שעונשה המרבי עומדת על עשרים שנות מאסר; את העובדה שהמשיב ذكر את המתלוננת בחילוק גוף שונים, באמצעות סיכון בעלת להב ארוך והעמיד אותה בסכנות חיים; את העובדה שהמתלוננת הייתה מאושפזת בבית חולים במשך תקופה של חמישה ימים; את העובدة כי ביצע את המעשה בבית המשפחה מקום בו אמרה המתלוננת להיות מוגנת ובתווחה מפני כל פגע; ואת העילה לדקירה והיא הסטייגות מאירוסינה. בנסיבות אלו, שמהן עולה כי הנאשם פעל באופן מיידי וחסר מעכורים, כאשר לאחר שנוכח כי אחותו משוחחת בטלפון עם אรหוסה ניגש למטבח הבית, הatziy בסקין, חזר לחדר ודקר אותה, אין כל משמעות להיעדר תכנון מוקדם של המעשה. עוד יש להזכיר כי אין זה מקרה האלים הראשון מצד הנאשם כלפי בני משפחתו הקרובים, שכן בעבר ביצע כלפים מעשי אלימות בגיןו העומד לדין אף ריצה עונשי מאסר, שהאחרון בהם מאסר לתקופה של שנתיים. והנה, המערער שב ביצע מעשה אלימות כלפי בית משפחתו, שאף עולה בחומרתו על מעשייו הקודמים, וזאת בשעה שעונש מאסר מוותנה תלוי ועומד נגדו. משכך, יש מקום ליתן משקל לעונשה שעונשי מאסר קודמים, כמו גם עונש מאסר מוותנה, לא הרתיעו את הנאשם ולא הביאו לשינוי דרכו, ויש צורך ממשי בהרחקתו מבני משפחתו והרטעתו לעתיד.

אל מול שיקולי חומרה אלו לא מתקיימים בענייננו שיקולים ממשיים לקולה, בלבד מהודאת הנאשם, שלא נלוותה אליה הבעת חרטה, ולקשהו בראיציו עונש המאסר. על רקע מכלול שיקולים אלו, לא היה מקום לגזר על הנאשם עונש הנוטה לרף התיכון במתחם העונש שקבע בית המשפט, כפי שנעשה, אלא נכון להעמיד את העונש ברף העlion של המתחם שקבע.

יוער בהקשר זה, כי אין בפסק דין של בית משפט זה, שאליהם הפנה בא כוח הנאשם, כדי להצדיק דחיתת הערעור והותרת העונש על כנו. מדובר במקרים שונים שבהם עמד בית משפט זה על החומרה היותר שבעבריות אלימות, לרבות עבירות אלימות בנשך קר ועל מגמת החומרה בעונשה, בדחוות ערעוריהם על חומרת העונש לאחר שבקביעת העונש באותו מקרים נלקחו בחשבון, על ידי הערכתה הדינית, שיקולי קולה כדוגמת נטילת אחריות והבעת

עמוד 3

חרטה (ע"פ 799/19 צ'יקול נ' מדינת ישראל (18.7.2019) וגיל צער (ע"פ 954/17abo עראר נ' מדינת ישראל (10.6.2019)). שיקולים אלו אינם מתקיימים בעניינו של המשיב כאן.

9. לפיכך, בהתאם לכל הנקודות בידינו לפיו אין ערכאת הערעור מצחה את הדיון בערעור על קולות העונש (ע"פ 5466/19 מדינת ישראל נ' הוاري, פסקה 21 (25.11.2019)), מצאנו כי יש להעמיד את עונשו של המשיב, בגין המעשה שביצע, על שווה שנות מאסר. יתר רכיבי הענישה יעדמו בעינם. כך שعونשו הכלול, יחד עם עונש המאסר המותנה שהופעל במצטבר, עומד על שווה וחצי שנות מאסר.

ניתהיום, ט"ז בטבת התש"פ (13.1.2020).

ה נ ש י א ה

ש ו פ ט

ש ו פ ט